

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 498. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_709-txt-shoot-idm1239/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

deres Sønner: *Hjorvard, Hredrik, Hrodmand og Hrodulf*, er næsten alle Navnene os bekendte og *Skjold, Halvdan, Røe, Helge og Rolf*, ogsaa efter *Saxo* og *Snorro*, berømte Danekonger fra Hedenold.

Om *Skjold*, som efter *Islanderne* var *Odins* og efter *Saxo* den myrdede Tyrans *Löders* (Lothers) Søn, spore vi her et ganske eget Sagn, hvorefter han i sin spæde Barndom var drevet tillands, liggende alene paa et Skib fuldt af Vaaben og andre Klendier, og modtaget som en Guds Gave af det kaugeløse Folk, der i ham opfostrede sig en Drot, som blev enevældig i Norden, men efter Døden hortsendt ligesom han var kommet. Den første Deel af dette Sagn finder man ogsaa hos *Ethelverd* og i andre Engelske Krøniker fra Middelalderen, kun at *Barnet* der kaldes *Skef*, men da *Skef* ellers nævnes som Noahs fjerde Søn født i *Arken*, seer man let, Sagnet passer kun paa *Bjovulfs*-Drapens *Skjold*, der fik Tilnavnet *Skefing*, fordi han var en *Skef* den *Anden*, født ombord paa Havet, men kaldtes *Skjold* (Værn) af Folket, der i ham saae deres *Skyts-ansid*.*) Naar nu *Tydskerne* hævmed sammenligne alle de Børn, der, efter Sagnet, er trukket op af Vandet, selv om det kun var af et Gadekvar, da følge de deres Natur, og hør ikke engang standse ved *Moses*, men naar de paa *Creuzersk* gjør alle disse Sagn til hip som hap, og til en *Tydsk Stam-Mythe*,** da maa vor

*) *Ethelverd* (hos *Saxo* S. 478) siger nemlig „ut familiorem diligenti animo eum custodierunt“ og „familiar“ er paa Engelsk en tjenstagtig Ansid, som *Shakspear* siger: „love is a familiar.“

**) Eksempel paa begge Dele hør *Lev* i hans „*Beovulf*“ S. 19—34, men ved Siden ogsaa langt bedre Oplysning.

Lomme Ice, og vor Pen mindte de Sprænglærde om, hvad der staaer skrevet i en gammel Bog af deres Egne, at det er „de Danske“ ei de *Tydske*, der „boe paa Havet.“ For Resten er det mærkeligt, at *Skjold* i *Bjovulfs*-Drape vel staaer som Stamfader til en ny Konge-Slægt i Danmark, men ikke som Rigets første Konge, thi de græde ei for Guld, som aldrig Guld eiede, og han slukker dog de Danskes *Konge-Sorg*, ligesom der i Drapen selv dunkelt peges paa en ældre Dansk Konge-Slægt (ne-skyldingas) blandt hvilke Een hed *Eggvæla* og havde *Hermod* i sin Tjeneste.**) *Skjolds* rette Plads i Sagn-Rækken bliver derfor vist efter *Frode Fredegod*, ved hvis Død de Danskes *Konge-Sorg* og *Konge-Savn* en, saa at sige, blevet verdenshistorisk, thi skiondt *Saxo* melder, at *Hjarme Skjuld* (et med *Brage* af „brægen o: Hjerne“) raadte Bod paa begge Dele, fortier han dog ikke, at det maa forstaas poetisk, og at den historiske Bod fandt man først i en uventet *Frode-Søn*, der kom fra *Rusland*, og sammensmeltes for mine Øine med *Skefingen Skjold*. Ved at fæse de to faste Panker i *Halvdans* og *Rolos* Samtidighed med *Hengest* og *Higelak*, kan vi nemlig begynde at skielne Sagnene i Danmarks Historie for Anglernes Udvandring fra dem efter den, og næst det korte Stam-Sagn om Brødrene *Dan* og *Angel*, er *Uffe*, *Hading* og *Fredegod*-Sagnet vel de Bæste, vi med Sikkerhed kan regne til Fortiden, da *Anlet*-Sagnet svæver mellem Begge og aflil-der sagtens netop *Syndernes* Deel i Udvandringen.

Skjolds Søn kaldes i Drapen *Bjovulf*, men da der ingen *Bedrift* tillægges ham, er derom heller ikke andet

**) Hos *Thurkelin* S. 120 og hos *Kemle* S. 121.

